

7678 LLEI 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests. («BOE» 102, de 29-4-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

L'any 2003, les Corts Generals van aprovar una nova normativa en matèria de forests, la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests, a través de la qual s'actualitzava el règim jurídic regulador dels espais forestals d'acord amb la nova concepció del medi ambient consagrada per la Constitució espanyola i amb els principis de gestió forestal sostenibles que han d'informar l'ordenació i la conservació de les forests espanyoles.

Tot i el poc temps transcorregut des de la promulgació de la Llei 43/2003, de 21 de novembre, s'hi han pogut detectar algunes deficiències i insuficiències que concerneixen tant la correcta definició de les atribucions que, d'acord amb determinats preceptes de la Llei, corresponen a les diferents administracions públiques, com la mateixa ordenació dels mecanismes de protecció i conservació de les forests, assenyaladament, els que tenen a veure amb la lluita contra els incendis forestals i amb la protecció que procuren els sistemes administratius de registre i catàleg dels diferents tipus de forests. Aquestes circumstàncies aconsellen emprendre una modificació parcial i molt definida de la Llei, en un moment encara inicial del procés social d'adaptació dels sistemes d'ordenació de les forests a les prescripcions que recull el nou model de gestió forestal sostenible.

II

Com a novetat de la Llei, cal destacar la regulació introduïda en relació amb el Catàleg de forests d'utilitat pública, el qual ha constituït històricament un instrument útil per a la defensa i protecció jurídica de les forests públiques. Per estendre aquesta protecció a tota la massa forestal i aplicar la lògica que deriva de l'article 45 de la Constitució espanyola, segons la qual la protecció ha de prendre com a referència les qualitats objectives del recurs que s'ha de conservar i restaurar, s'afegeix a la Llei un nou capítol sobre les figures de les forests protectores i amb altres figures d'especial protecció. L'especial importància d'aquestes forests, ja siguin públiques o privades, derivada dels especials valors que incorporen, les fan creditors d'una singularitat que justifica l'adopció d'una regulació i un registre propis, a través dels quals les administracions puguin vetllar per la seva especial protecció i salvaguarda.

La certificació forestal es reconeix com un instrument voluntari, transparent i no discriminatori per a la gestió forestal sostenible que pretén, com a objectiu final, vincular el comerç dels productes forestals amb la gestió sostenible de les forests de les quals procedeixen i aconseguir que l'usuari final es decanti per pro-

ductes procedents de forests ordenades i gestionades amb criteris sostenibles. En la modificació introduïda, s'estableix el compromís de les administracions públiques de promoure el consum responsable de productes forestals en els procediments de contractació pública, de manera que s'afavoreixi l'adquisició de fusta i productes derivats procedents de boscos certificats i s'eviti els procedents de tals il·legals de tercers països. Així, s'atenen les recomanacions d'organismes internacionals en aquesta matèria. Així mateix, es preveu que les administracions públiques fomentin el consum responsable d'aquests productes per part dels ciutadans.

III

Un aspecte capital de les modificacions que s'introdueixen a la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests, és el que es refereix al tractament jurídic de la lluita contra els incendis des del punt de vista de la regulació del règim substantiu de la protecció davant d'aquest tipus de sinistres.

És prou conegut que el canvi d'ús dels terrenys forestals incendiats per transformar-los en altres de caràcter agrícola, pràcticola, industrial o urbanitzable s'ha tractat de justificar en la pèrdua de valor d'aquests terrenys, pel fet d'estar mancat de vegetació arbòria com a conseqüència del desastre ecològic ocasionat per l'incendi. Moltes vegades, el canvi d'ús no es promovia de forma immediata després del sinistre, sinó només després de repetits incendis d'aquest terreny forestal, que quedava, d'aquesta manera, en una situació de gairebé total degradació vegetal que dificultava la possibilitat de rebutjar justificadament i motivadament les peticions de canvi d'ús forestal. I això en la mesura que aquests terrenys, en un curt termini, ja no podrien assolir el potencial forestal arbrat que tenien abans de l'incendi.

Els incendis forestals tenen com a causa, en una petita part de casos, els fenòmens naturals i, desgraciadament, en una immensa majoria de supòsits, accions humanes, ja siguin negligents o doloses. En aquest sentit, en un país avançat com Espanya no es pot permetre una actitud de tolerància envers cap delictes ecològic ni, en particular, envers els incendis forestals, que comporten gravíssimes conseqüències socials i econòmiques, incloent-hi la pèrdua de vides humanes.

A l'àrea mediterrània, països com Itàlia i Portugal, que pateixen de manera similar que Espanya les conseqüències nefastes derivades dels incendis forestals, han optat per incorporar al seu dret, tant a través del codi penal, com per mitjà de la legislació sectorial, la impossibilitat de canviar d'ús els terrenys forestals que han patit incendis. En la mateixa línia, diverses comunitats autònomes han implantat mesures legislatives d'acord amb les quals en cap cas es poden tramitar expedients de canvi d'ús de forests o terrenys forestals incendiats. En aquest context, és necessari i oportú que el legislador nacional doni passos en la mateixa direcció i adopti mesures de protecció idèntiques, i completament així, en l'àmbit administratiu, les ja previstes per la nostra legislació penal. L'opció que incorpora aquesta Llei és la de prohibir el canvi d'ús forestal dels terrenys forestals incendiats durant almenys 30 anys, així com la realització de qualsevol activitat incompatible amb la regeneració de la coberta vegetal. S'opta, doncs, pel termini de 30 anys, lapse de temps mínim que en la majoria dels casos pot permetre la regeneració de la vegetació forestal i, per extensió, evitar expectatives de

requalificació futura de sòls no urbanitzables, en particular la dels terrenys forestals, contràries als propòsits de regeneració de la forest que demanen els principis de la gestió forestal sostenible.

No obstant això, es preveu amb caràcter singular que les comunitats autònomes puguin acordar excepcions a aquestes prohibicions quan hi hagi circumstàncies objectives que acreditin que el canvi d'ús del terreny forestal afectat estava previst abans de l'incendi.

IV

Així mateix, es reconeix la condició d'agent de l'autoritat dels funcionaris que exerceixin funcions de policia administrativa forestal (agents forestals), sigui quina sigui la seva denominació corporativa específica, com indica l'article 6.q) d'aquest text; i que aquests funcionaris constitueixen policia judicial en sentit genèric, d'acord amb el que disposa l'apartat 6è de l'article 283 de la Llei d'enjudiciament criminal, i es considera que la referència que fa aquest precepte a guardes de forests, camps i sembrats, s'ha d'entendre feta actualment als dits funcionaris.

Una altra innovació de gran importància en aquesta Llei és la creació del Fons per al patrimoni natural, la materialització del qual garanteix l'estabilitat i la continuïtat dels recursos econòmics en suport dels espais forestals.

El Fons per al patrimoni natural es concep com un instrument de cofinançament destinat a assegurar la cohesió territorial mitjançant el suport a la gestió forestal sostenible amb l'objectiu de valoritzar les funcions ecològiques, socials i culturals dels espais forestals i fer viables els models sostenibles de silvicultura.

V

A més, amb el propòsit de garantir la correcta adequació a l'ordre constitucional de distribució de competències, es modifiquen diversos articles. En aquest sentit, es modifica l'article 7, per millorar la delimitació de les funcions de competència estatal.

També es modifica l'article 32, de manera que correspon al Govern l'aprovació de les directrius bàsiques comunes d'ordenació i aprofitament de forests, mentre que han de ser les comunitats autònomes les competents per aprovar les instruccions d'ordenació i aprofitament de les forests. Així mateix, la regulació d'incentius i subvencions se circumscriu als supòsits en què estiguin finançats pels pressupostos generals de l'Estat.

VI

Finalment, la necessitat de protecció penal del medi ambient que conté l'apartat 3 de l'article 45 de la Constitució espanyola s'ha reforçat des de la Unió Europea, el Consell de la qual ha adoptat, el 27 de gener de 2003, la Decisió marc relativa a la protecció del medi ambient per mitjà del dret penal. En aquest sentit, Espanya ha introduït en el Codi penal, a través de la reforma efectuada per la Llei orgànica 15/2003, de 25 de novembre, per la qual es modifica la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal, les modificacions necessàries per complir les obligacions comunitàries.

Es pot augurar que la lluita contra les infraccions mediambientals des del punt de vista penal experimentarà un increment que exigirà dins de l'Administració de justícia disposar de professionals especialment preparats per fer front a aquest tipus de delinqüència.

La Constitució espanyola, quan enumera a l'article 124 les funcions que corresponen al ministeri fiscal, assenyala que aquest, sense perjudici de les funcions encomanades a altres òrgans, té per missió, entre altres, promoure l'acció de la justícia en defensa de la legalitat, dels drets dels ciutadans i de l'interès públic tutelat per la Llei.

És ben sabut que el legislador ha fet, fins ara, un esforç important per garantir el dret-deure al medi ambient. Tanmateix, el caràcter d'interès col·lectiu que es predica del medi ambient i els seus limitats sistemes de protecció, certament lluny dels sistemes de protecció que posseeixen els interessos jurídics individuals, implica una especial dificultat a l'hora de defensar-lo o bé d'exigir que es respecti. A això obeeix, en essència, que s'atribueixi al ministeri fiscal la defensa d'aquest interès col·lectiu que és el medi ambient i també que aquesta institució presti una atenció específica a la defensa d'aquest bé jurídic.

En lògica coherència amb el precepte constitucional i per facilitar l'exercici del dret-deure al medi ambient i la qualitat de vida que reconeix l'article 45 de la Constitució, es fa necessari executar una sèrie de canvis en l'Estatut orgànic del ministeri fiscal, amb la creació d'una estructura més eficaç per a la lluita contra la delinqüència mediambiental que permeti comptar amb seccions de Medi Ambient coordinades des de la cúpula de la institució per un fiscal de la categoria primera.

Convé destacar també que des de les diferents organitzacions internacionals es reclama l'existència de figures especialitzades en delinqüència mediambiental. N'hi ha prou de recordar la Resolució (77) 28 del Consell d'Europa, sobre la contribució del dret penal en la protecció de l'ambient, en la qual es demana la creació de seccions especials en les audiències i en les fiscalies per tractar les qüestions relacionades amb el medi ambient.

Per fer-ho, la Llei incorpora les modificacions a l'article 18.1 de l'Estatut orgànic del ministeri fiscal amb la creació de seccions de Medi Ambient específicament encarregades de la investigació i persecució de delictes relatius a l'ordenació del territori, la protecció del patrimoni històric, el medi ambient i incendis forestals, i incorpora l'article 18 quinquies, amb la creació de la figura del fiscal de sala de Medi Ambient.

Article únic. *Modificació de la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.*

La Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests, queda modificada en els termes següents:

U. L'article 1 queda redactat de la manera següent:

«Article 1. *Objecte.*

Aquesta Llei té per objecte garantir la conservació i protecció de les forests espanyoles, promoure'n la restauració, millora, sostenibilitat i aprofitament racional, amb suport en la solidaritat col·lectiva i la cohesió territorial.»

Dos. S'afegeixen dues noves lletres j) i k) a l'article 3, que queden redactades de la manera següent:

«j) Principi o enfocament de precaució, en virtut de la qual quan hi hagi una amenaça de reducció o pèrdua substancial de la diversitat biològica no s'ha d'al·legar la falta de proves científiques inequívokes com a raó per ajornar les mesures encaminades a evitar o reduir al mínim aquesta amenaça.

k) Adaptació de les forests al canvi climàtic, fomentant una gestió encaminada a la resiliència i resistència de les forests a aquest canvi.»

Tres. S'afegeix una nova lletra e) a l'apartat 1 de l'article 5, que queda redactada de la manera següent:

«e) Els enclavaments forestals en terrenys agrícoles amb la superfície mínima determinada per la Comunitat Autònoma.»

Quatre. Es modifica el paràgraf q) de l'article 6 de la manera següent:

«q) Agent forestal: funcionari que té la condició d'agent de l'autoritat pertanyent a les administracions públiques que, d'acord amb la seva pròpia normativa i amb independència de la denominació corporativa específica, té encomanades, entre altres funcions, les de policia i custòdia dels béns jurídics de naturalesa forestal i la de policia judicial en sentit genèric tal com estableix l'apartat 6è de l'article 283 de la Llei d'enjudiciament criminal.»

Cinc. Els paràgrafs c) i g) de l'apartat 2 de l'article 7 queden redactats en els termes següents:

«L'establiment de les directrius comunes per a la normalització dels mitjans materials i dels equips de personal d'extinció d'incendis forestals en tot el territori espanyol, així com el desplegament de mitjans estatals de suport a les comunitats autònomes, per a la cobertura de les forests contra incendis.»

«g) L'elaboració de directrius bàsiques comunes d'ordenació i aprofitament de forests.»

Sis. L'apartat 3 de l'article 7 queda redactat en els termes següents:

«3. Correspon, així mateix, a l'Administració General de l'Estat, l'exercici de les altres competències que li confereix la legislació i, en particular:

a) La coordinació de la gestió del Catàleg de forests d'utilitat pública, així com la del Registre de forests protectores i forests amb altres figures d'especial protecció.

b) La col·laboració en el disseny de les xarxes, la recopilació i comunicació als òrgans comunitaris de les dades obtingudes per les comunitats autònomes en el seu àmbit territorial, procedents de les parcel·les de les xarxes europees per al seguiment de les interaccions de la forest amb el medi ambient.»

Set. S'afegeix un apartat 3 a l'article 10, amb la redacció següent:

«3. Tant el Comitè forestal com el Consell Nacional del Bosc han de mantenir reunions amb caràcter semestral.»

Vuit. S'hi afegeix un article 12 bis, amb la redacció següent:

«Article 12 bis. *Forests protectores i forests amb altres figures d'especial protecció.*

Per raó de les seves especials característiques, les forests es poden classificar en protectores i forests amb altres figures d'especial protecció, de conformitat amb el que estableix el capítol IV bis d'aquesta Llei.»

Nou. L'article 13 queda redactat en els termes següents:

«Article 13. *Forests catalogades d'utilitat pública.*

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les comunitats autònomes poden incloure en el Catàleg de forests d'utilitat pública les forests públiques compreses en algun dels casos següents:

a) Que compleixin alguna de les característiques enumerades als articles 24 i 24 bis.

b) Les que, sense complir plenament en el seu estat actual les característiques de les forests protectores o amb altres figures d'especial protecció, siguin destinades a la restauració, repoblació o millora forestal amb els fins de la seva protecció.

c) Les altres que estableixi la comunitat autònoma en la seva legislació.»

Deu. L'apartat 1 de l'article 18 queda redactat en els termes següents:

«1. La titularitat que en el Catàleg s'assigni a una forest només es pot impugnar en judici declaratiu ordinari de propietat davant els tribunals civils, i no es permet l'exercici de les accions reals de l'article 250.1.7 de la Llei d'enjudiciament civil.»

Onze. L'apartat 4 de l'article 18 queda redactat en els termes següents:

«4. Quan una forest catalogada estigui afectada per un expedient del qual pugui derivar una altra declaració de domini públic diferent de la forestal, i sense perjudici del que, si s'escau, disposi la declaració d'impacte ambiental, les administracions competents han de buscar vies de cooperació per tal de determinar quina d'aquestes declaracions ha de prevaler.

En el supòsit de discrepància entre les administracions, segons l'Administració que hagi tramitat l'expedient, n'ha d'emetre resolució el Consell de Ministres o l'òrgan que la comunitat autònoma determini. En cas que totes dues siguin compatibles, l'Administració que hagi gestionat

l'expedient ha de tramitar, en peça separada, un expedient de concurrència, per harmonitzar el doble caràcter de domini públic.

Quan es tracti de forests afectades per obres o actuacions d'interès general de l'Estat, n'ha d'emetre resolució el Consell de Ministres, havent escoltat la comunitat autònoma afectada.»

Dotze. L'apartat 1 de l'article 20 queda modificat en els termes següents:

«1. Els titulars de les forests de domini públic, juntament amb l'Administració gestora en les forests catalogades, han d'investigar la situació de terrenys que es presumeixin pertanyents al domini públic forestal, i a aquest efecte poden recollir totes les dades i informes que es considerin necessaris.»

Tretze. L'apartat 7 de l'article 21 queda redactat de la manera següent:

«7. La resolució és objecte de recurs tant pels interessats com pels adjacents davant la jurisdicció contenciosa administrativa, una vegada exhaurida la via administrativa, per raons de competència o procediment, i davant la jurisdicció civil si el que es discuteix és el domini, la possessió o qualsevol altre dret real.»

Catorze. S'afegeix un capítol IV bis al títol II, amb la redacció següent:

«CAPÍTOL IV BIS

Règim de les forests protectores i forests amb altres figures d'especial protecció

Article 24. Declaració de forests protectores.

1. Poden ser declarats protectores les forests o terrenys forestals de titularitat pública o privada que estiguin compresos en algun dels casos següents:

a) Els situats en capçaleres de conques hidrogràfiques i els que contribueixin decisivament a la regulació del règim hidrològic, evitant o reduint allaus, riuades i inundacions, i defensant poblacions, conreus o infraestructures.

b) Que estiguin en les àrees d'actuació prioritària per als treballs de conservació de sòls enfront de processos d'erosió i de correcció hidrologicoforestal i, en especial, les dunes continentals.

c) Que evitin o redueixin els esclavissaments o roques i l'aterrament d'embassaments i els que protegeixin conreus i infraestructures contra el vent.

d) Que estiguin en els perímetres de protecció de les captacions superficials i subterrànies d'aigua.

e) Que formin part dels trams fluvials d'interès ambiental inclosos en els plans hidrològics de conques.

f) Aquells altres que determini la legislació autonòmica.

g) Que estiguin situats en àrees forestals declarades de protecció dins d'un Pla d'ordenació de recursos naturals o d'un Pla d'ordenació de recursos forestals de conformitat amb el que disposa l'article 31 d'aquesta Llei.

2. La declaració de forest protectora l'ha de fer l'Administració de la comunitat autònoma corresponent, amb l'expedient previ en el qual, en tot cas, s'han d'escoltar els propietaris i l'entitat local on radiquin. El mateix procediment s'ha de seguir per a la desclassificació una vegada que les circumstàncies que van determinar-ne la inclusió hagin desaparegut.

Article 24 bis. Declaració d'altres figures d'especial protecció de forests.

1. Les comunitats autònomes poden establir altres figures d'especial protecció de les forests de titularitat pública o privada que presentin, entre altres, algunes de les característiques següents:

a) Que contribueixin a la conservació de la diversitat biològica, a través del manteniment dels sistemes ecològics, la protecció de la flora i la fauna o la preservació de la diversitat genètica.

b) Que constitueixin espais naturals protegits o en formin part, àrees de la Xarxa Natura 2000, reserves de la biosfera o altres figures legals de protecció, o estiguin en les seves zones d'influència, així com les que constitueixin elements rellevants del paisatge.

c) Que estiguin incloses dins de les zones d'alt risc d'incendi d'acord amb el que estableix l'article 48.

d) Per l'especial significació dels seus valors forestals.

e) Les altres que determini la legislació autonòmica.

2. La declaració d'altres figures d'especial protecció de forests l'ha de fer l'Administració forestal de la comunitat autònoma corresponent, amb l'expedient previ en què, en tot cas, s'han d'escoltar els propietaris i l'entitat local on radiquin. S'ha de seguir el mateix procediment per a la desclassificació quan les circumstàncies que van determinar-ne la inclusió hagin desaparegut.

Article 24 ter. Registres de forests protectores i de forests amb altres figures d'especial protecció.

1. Quan les comunitats autònomes hagin declarat forests protectores i forests amb altres figures d'especial protecció han de crear els registres públics de caràcter administratiu corresponents.

2. En els registres de forests protectores i de forests amb altres figures d'especial protecció hi han de constar les càrregues, gravàmens i altres drets reals que suportin les forests que s'hi inclouen.

3. Les comunitats autònomes han de traslladar al Ministeri de Medi Ambient, almenys un cop l'any, les inscripcions o desclassificacions que practiquin en els registres.

Article 24 cuater. *Forests protectores i amb altres figures d'especial protecció de titularitat privada.*

1. La gestió de les forests protectores i amb altres figures d'especial protecció de titularitat privada correspon als seus propietaris, que han de presentar a l'Administració forestal de la comunitat autònoma el corresponent projecte d'ordenació de forests o pla dasocràtic, en cas que no disposin d'un instrument de planificació d'ordenació de recursos naturals o forestal vigent a la zona.

2. Les limitacions que s'estableixin en la gestió de les forests protectores i amb altres figures d'especial protecció per raó de les funcions ecològiques, de protecció o socials que compleixen poden ser compensades econòmicament en els termes que preveu el capítol III del títol VI.

3. A través del Fons per al patrimoni natural s'ha de fomentar l'elaboració de projectes d'ordenació o plans dasocràtics.»

Quinze. El paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 25 queda redactat en els termes següents:

«b) De forests declarades protectores i amb altres figures d'especial protecció d'acord amb els articles 24 i 24 bis.»

Setze. 1. S'afegeixen tres lletres noves i), j) i k) a l'apartat 1 de l'article 28, que queden redactades de la manera següent:

«i) La diversitat biològica de les forests d'Espanya.

j) Estat de protecció i conservació dels principals ecosistemes forestals espanyols i efectes del canvi climàtic en aquests.

k) La percepció social de les forests.»

2. S'afegeix un nou paràgraf al final de l'apartat 1 de l'article 28 amb la redacció següent:

«Tota la informació recollida en els inventaris, així com el contingut que integra l'Estadística forestal espanyola, té un caràcter públic, i hi és aplicable la normativa d'accés a la informació mediambiental.»

Disset. 1. L'apartat 2 de l'article 29 queda redactat de la manera següent:

«2. El Ministeri de Medi Ambient, escoltats els ministeris afectats, ha d'elaborar l'Estratègia forestal espanyola, amb la participació de les comunitats autònomes i amb l'informe de la Comissió Nacional de Protecció de la Natura i del Consell Nacional de Boscos i amb l'informe favorable de la conferència sectorial. El Consell de Ministres ha d'aprovar l'Estratègia forestal espanyola, mitjançant un acord.»

2. L'apartat 3 de l'article 29 queda modificat en els termes següents:

«3. Quan les circumstàncies ho aconsellin, i en qualsevol cas abans de cada revisió del Pla

forestal espanyol, l'Estratègia forestal espanyola ha de ser revisada segons la proposta de la Comissió Nacional de Protecció de la Natura o del Consell Nacional de Boscos. La revisió s'ha de tramitar i aprovar d'acord amb el que disposa l'apartat 2.»

Divuit. L'apartat 2 de l'article 30 queda redactat de la manera següent:

«2. El Ministeri de Medi Ambient ha d'elaborar el Pla forestal espanyol amb la participació de les comunitats autònomes, tenint en compte els seus plans forestals i amb els informes de la Comissió Nacional de Protecció de la Natura i del Consell Nacional de Boscos i amb l'informe previ favorable de la Conferència Sectorial. El Consell de Ministres ha d'elaborar el Pla forestal espanyol mitjançant un acord.»

Dinou. L'article 32 queda redactat en els termes següents:

«Article 32. *La gestió forestal sostenible. Directrius bàsiques comunes per a l'ordenació i l'aprofitament de forests.*

1. Les forests han de ser gestionades de manera sostenible, integrant els aspectes ambientals amb les activitats econòmiques, socials i culturals, amb la finalitat de conservar el medi natural alhora que generar ocupació i col·laborar en l'augment de la qualitat de vida i expectatives de desenvolupament de la població rural.

2. El Govern, amb la consulta prèvia al Consell Nacional de Boscos, la Comissió Nacional de Protecció de la Natura i les comunitats autònomes, a través de la Conferència Sectorial ha d'aprovar les directrius bàsiques comunes d'ordenació i aprofitament de forests, en relació amb els aspectes següents:

a) L'adaptació a les forests espanyoles dels criteris i indicadors de sostenibilitat, la seva avaluació i seguiment, de conformitat amb els criteris establerts en resolucions internacionals i convenis en què Espanya sigui part i, en particular, els requerits per a les forests incloses en la Xarxa Natura 2000.

b) El contingut mínim de les instruccions d'ordenació i aprofitament de forests, per garantir la seva gestió sostenible.

3. Correspon a les comunitats autònomes l'aprovació de les instruccions d'ordenació i aprofitament de forests.»

Vint. 1. Els apartats 2 i 4 de l'article 33 queden redactats de la manera següent:

«2. Les forests públiques i privades han de disposar d'un projecte d'ordenació de forests, pla dasocràtic o un altre instrument de gestió equivalent.

Estan exemptes de l'obligació que estableix el paràgraf anterior les forests de superfície inferior al mínim que determinen les comunitats autònomes d'acord amb les característiques del seu territori forestal.

4. El contingut mínim dels projectes d'ordenació de forests i plans dasocràtics el determinen les directrius bàsiques comunes per a l'ordenació i l'aprofitament de forests establertes a l'article 32 d'aquesta Llei. L'elaboració d'aquests instruments ha de ser dirigida i supervisada per professionals amb titulació forestal universitària i ha de tenir com a referència, si s'escau, el PORF en l'àmbit del qual estigui la forest.»

2. Se suprimeix l'apartat 5 de l'article 33.

Vint-i-u. L'article 34 queda redactat en els termes següents:

«Article 34. *Gestió de forests catalogades, forests protectores i forests amb altres figures d'especial protecció.*

1. Les forests protectores, així com les forests catalogades que compleixin les característiques enumerades en els articles 13.b) i 24.1, s'han de gestionar amb la finalitat d'aconseguir la màxima estabilitat de la massa forestal, s'ha d'evitar, si s'escau, la fragmentació ecològica de les forests i s'han d'aplicar mètodes silvícoles que perseguixin prioritàriament el control de l'erosió, del perill d'incendi, dels danys per neu, vendavals, inundacions i riuades o altres riscos per a les característiques protectores de la forest.

2. Les forests amb altres figures d'especial protecció, així com les forests catalogades que compleixin les característiques enumerades a l'article 24 bis.1 s'han de gestionar per garantir el seu manteniment en un estat de conservació favorable o, si s'escau, per a la restauració dels valors que van motivar la declaració esmentada.

3. La gestió de les forests protectores o amb altres figures d'especial protecció que no disposin d'un projecte d'ordenació de forests o pla dasocràtic s'ha d'ajustar a l'instrument de planificació vigent a la zona. Si tampoc existeix aquest instrument, els aprofitaments que es vulguin realitzar en aquestes forests cal que s'atenguin al que estableix l'article 37 i, en tot cas, sempre han d'assegurar la conservació dels valors que van determinar la seva declaració.

4. La gestió de les forests amb altres figures d'especial protecció incloses en zones d'alt risc d'incendi forestal s'ha d'ajustar al que estableix l'article 48.

5. En els instruments de gestió d'aquestes forests s'han d'incloure, si s'escau, mesures concretes a fi d'establir corredors biològics entre aquestes forests i altres de catalogació similar, o entre aquestes forests i altres espais naturals protegits o d'interès, a través de rius, canals i altres vies de comunicació natural, amb la finalitat d'evitar l'aïllament de les seves poblacions, i de fomentar la propagació d'espècies i la diversitat genètica.»

Vint-i-dos. L'article 35 queda redactat en els termes següents:

«Article 35. *Certificació forestal.*

Les administracions públiques han de promoure el desenvolupament dels sistemes de certi-

ficació, i garantir que el procés de certificació forestal sigui voluntari, transparent i no discriminatori, i han de vetllar perquè els sistemes de certificació forestal estableixin requisits en relació amb els criteris ambientals, econòmics i socials que permetin la seva homologació internacional.»

Vint-i-tres. S'hi afegeix un article 35 bis amb la redacció següent:

«Article 35 bis. *Compra responsable de productes forestals.*

En els procediments de contractació pública, les administracions públiques han d'adoptar les mesures oportunes per evitar l'adquisició de fusta i productes derivats procedents de tals il·legals de tercers països i per afavorir l'adquisició dels procedents de boscos certificats.

Les administracions públiques han de fomentar el consum responsable d'aquests productes per part dels ciutadans, mitjançant campanyes de divulgació.»

Vint-i-quatre. El paràgraf b) de l'article 37 queda redactat en els termes següents:

«b) En cas que no existeixin els instruments esmentats, aquests aprofitaments requeriran autorització administrativa prèvia.»

Vint-i-cinc. L'apartat 1 de l'article 41 queda redactat en els termes següents:

«1. Correspon al Ministeri de Medi Ambient, en col·laboració amb el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació i amb les comunitats autònomes, l'elaboració i aprovació del Programa d'acció nacional contra la desertificació. L'aplicació i seguiment del Programa correspon al Ministeri de Medi Ambient, al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació i a les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves respectives competències, d'acord amb el principi de coordinació.»

Vint-i-sis. L'apartat 3 de l'article 41 queda redactat en els termes següents:

«3. Així mateix, correspon al Ministeri de Medi Ambient, en col·laboració amb les comunitats autònomes, l'elaboració i l'aprovació del Pla nacional d'actuacions prioritàries de restauració hidrologicoforestal. L'aplicació i seguiment del Pla correspon al Ministeri de Medi Ambient i a les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves respectives competències, d'acord amb el principi de coordinació.»

Vint-i-set. L'apartat 1 de l'article 46 queda redactat en els termes següents:

«1. Per facilitar la col·laboració entre els dispositius d'extinció d'incendis forestals, de manera que sigui possible l'assistència recíproca de les administracions competents i la utilització conjunta dels mitjans personals i materials, l'Administració General de l'Estat, en col·laboració amb les comunitats autònomes, a proposta de la Comissió

Nacional de Protecció de la Natura, assistida pel Comitè de Lluita contra Incendis Forestals, ha d'establir les directrius comunes per a la formació, preparació i equipament del personal i per a la normalització dels mitjans materials.»

Vint-i-vuit. Els apartats 1 i 3 de l'article 47 queden redactats en els termes següents:

«1. El director o responsable tècnic de les tasques d'extinció té la condició d'agent de l'autoritat i pot mobilitzar mitjans públics i privats per actuar en l'extinció d'acord amb un pla d'operacions. Així mateix, pot disposar, quan sigui necessari i encara que no es pugui comptar amb l'autorització dels propietaris respectius, l'entrada d'equips i mitjans en finques forestals o agrícoles, la circulació per camins privats, l'obertura de bretxes en murs o tanques, la utilització d'aigües, l'obertura de tallafocs d'urgència i la crema anticipada mitjançant l'aplicació de contrafocs, en zones que es consideri que, dins d'una normal previsió, poden ser consumides per l'incendi. L'autoritat local pot mobilitzar mitjans públics o privats addicionals per actuar en l'extinció, segons el pla d'operació del director tècnic.

3. L'Administració responsable de l'extinció ha d'adoptar les mesures oportunes per garantir la defensa jurídica del director tècnic i del personal sota el seu comandament en els procediments seguits davant els ordres jurisdiccionals civil i penal per possibles responsabilitats derivades de les ordres impartides i les accions executades en relació amb l'extinció de l'incendi.»

Vint-i-nou. El primer paràgraf de l'apartat 3 de l'article 48 queda modificat en els termes següents:

«3. Per a cada una d'aquestes zones s'ha de formular un Pla de defensa que, a més de tot allò que estableixi el corresponent Pla autonòmic d'emergències, ha de considerar, com a mínim.»

Trenta. L'apartat 2 de l'article 49 queda redactat en els termes següents:

«2. Es promou el desenvolupament i posada en marxa de l'assegurança d'incendis forestals en el marc del que preveu la Llei 87/1978, de 28 de desembre, d'assegurances agràries combinades. Els propietaris que subscriuguin l'assegurança tenen prioritat per acollir-se a les subvencions que preveu l'article 64 d'aquesta Llei, quan aquestes es financin amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat.»

Trenta-u. El títol de l'article 50 queda redactat en els termes següents:

«Article 50. *Manteniment i restauració del caràcter forestal dels terrenys incendiats.*»

Trenta-dos. L'apartat 1 de l'article 50 queda redactat en els termes següents:

«1. Les comunitats autònomes han de garantir les condicions per a la restauració dels terrenys forestals incendiats, i queda prohibit:

a) El canvi d'ús forestal almenys durant 30 anys.

b) Tota activitat incompatible amb la regeneració de la coberta vegetal, durant el període que determini la legislació autonòmica.

Amb caràcter singular, les comunitats autònomes poden acordar excepcions a aquestes prohibicions sempre que, abans de l'incendi forestal, el canvi d'ús estigués previst en:

1r Un instrument de planejament prèviament aprovat.

2n Un instrument de planejament pendent d'aprovació, si ja ha estat objecte d'avaluació ambiental favorable o, si aquesta no és exigible, si ja ha estat sotmès al tràmit d'informació pública.

3r Una directriu de política agroforestal que prevegi l'ús agrari o ramader extensiu de forests no arbrades amb espècies autòctones no conreades o en estat d'abandonament.»

Trenta-tres. S'afegeix un nou capítol V al títol IV amb la redacció següent:

«Capítol V

Ús social de la forest

Article 54 bis. *Accés públic.*

1. L'accés públic a les forests pot ser objecte de regulació per les administracions públiques competents.

2. La circulació amb vehicles de motor per pistes forestals situades fora de la xarxa de carreteres queda limitada a les servituds de pas que hi hagi, la gestió agroforestal i les tasques de vigilància i extinció de les administracions públiques competents. Excepcionalment, l'Administració forestal pot autoritzar el trànsit obert motoritzat quan es comprovi l'adequació del vial, la correcta senyalització de l'accés, l'acceptació pels titulars, l'assumpció del manteniment i de la responsabilitat civil.

3. L'accés de persones alienes a la vigilància, extinció i gestió es pot limitar a les zones d'alt risc que preveu l'article quan el risc d'incendi ho aconselli, i aquest aspecte s'ha de fer públic de forma fefaent.»

Trenta-quatre. L'article 58 queda redactat en els termes següents:

«Article 58. *Extensió, policia i guarderia forestal.*

1. Les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències, han d'exercir, entre d'altres, les següents funcions d'extensió, policia i guarderia forestal:

a) De policia, custòdia i vigilància per al compliment de la normativa aplicable en matèria forestal, especialment les de prevenció, detecció i investigació de la causalitat d'incendis forestals.

b) D'assessorament facultatiu en tasques d'extensió i gestió forestal i de conservació de la natura.

Els professionals que realitzin aquestes funcions han de tenir la formació específica que els capaciti per al seu correcte desenvolupament.

2. Per fomentar les tasques esmentades en el paràgraf b) de l'apartat 1, l'Administració forestal pot establir acords amb els agents socials representatius.

3. Els funcionaris que exerceixin funcions de policia administrativa forestal, per atribució legal o per delegació, tenen la condició d'agents de l'autoritat i els fets que ells constatin i formalitzin en les corresponents actes d'inspecció i denúncia tenen presumpció de certesa, sense perjudici de les proves que en defensa dels respectius drets i interessos puguin aportar els interessats.

Així mateix, estan facultats per:

a) Entrar lliurement en qualsevol moment i sense previ avís en els llocs subjectes a inspecció i romandre-hi, amb respecte, en tot cas, a la inviolabilitat del domicili. Quan efectuïn una visita d'inspecció, han de comunicar la seva presència a la persona inspeccionada o al seu representant, llevat que considerin que la comunicació pugui perjudicar l'èxit de les seves funcions.

b) Practicar qualsevol diligència d'investigació, examen o prova que considerin necessària per comprovar que les disposicions legals s'observen correctament.

c) Prendre o treure mostres de substàncies i materials, realitzar mesuraments, obtenir fotografies, vídeos, gravació d'imatges, i aixecar croquis i plànols, sempre que es notifiqui al titular o al seu representant, llevat de casos d'urgència, en els quals la notificació es pot efectuar amb posterioritat.

4. Els agents forestals i mediambientals, en l'exercici de les seves competències, han d'actuar de manera coordinada, i amb respecte a les facultats que atribueix la seva legislació orgànica reguladora, amb les forces i cossos de seguretat.»

Trenta-cinc. Els apartats 1 i 3 de l'article 63 queden redactats en els termes següents:

«1. Els incentius que recullen els articles 64 a 66, quan es financin amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat, s'han d'aplicar a forests ordenades tant de titularitat privada com d'entitats locals. Les forests protectores, les forests amb altres figures d'especial protecció i les catalogades i, en particular, aquelles en espais naturals protegits o a la Xarxa Natura 2000 tenen preferència en l'atorgament d'aquests incentius.»

«3. En l'accés a les subvencions per a la prevenció contra incendis forestals, quan es financin amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat, tenen prioritat les forests que estiguin ubicades en una zona d'alt risc d'incendi amb un pla de defensa contra incendis vigent, d'acord amb l'article 48.»

Trenta-sis. L'apartat 2 de l'article 77 queda redactat en els termes següents:

«2. La reparació té com a objectiu la restauració de la forest o ecosistema forestal a la situació prèvia als fets constitutius de la infracció sancionada. Als efectes d'aquesta Llei s'entén per restauració el retorn de la forest a l'estat anterior al dany, i per reparació, les mesures que s'adopten per aconseguir-ne la restauració. El causant del dany està obligat a indemnitzar la part dels danys que no puguin ser reparats, així com els perjudicis causats.»

Trenta-set. 1. S'afegeix un nou paràgraf a l'apartat 2 de la disposició addicional segona del tenor següent:

«El que disposa l'article 58.3 no és aplicable en aquests territoris.»

2. L'apartat 3 de la disposició addicional segona queda redactat en els termes següents:

«3. El que disposa aquesta Llei s'entén sense perjudici de les normes específiques aplicables a les forests afectades en l'exercici de competències estatals o adscrites a serveis públics gestionats per l'Administració de l'Estat.»

Trenta-vuit. S'hi afegeix una disposició addicional nova amb la redacció següent:

«El Govern ha de remetre en el termini de dos anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei una proposta de Llei reguladora de l'Estatut de la propietat forestal, en la qual s'estableixin les bases, amb respecte a les competències que exerceixen les comunitats autònomes, segons els seus respectius Estatuts, en aquesta matèria.»

Trenta-nou. La disposició final tercera queda redactada en els termes següents:

«Disposició final tercera. *Habilitació normativa.*

El Govern i les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves respectives competències, han de dictar les disposicions necessàries per al desplegament d'aquesta Llei.»

Disposició addicional primera. Fons per al patrimoni natural.

1. Es crea el Fons per al patrimoni natural, per tal de posar en pràctica les mesures destinades a donar suport a la gestió forestal sostenible, a la prevenció estratègica d'incendis forestals i a la protecció d'espais forestals i naturals en el finançament de les quals participi l'Administració General de l'Estat. Aquest fons pot finançar accions de natura plurianual i ha d'actuar com a instrument de cofinançament destinat a assegurar la cohesió territorial. El fons s'ha de dotar amb les partides assignades en els pressupostos generals de l'Estat, incloses les dotacions que siguin objecte de cofinançament pels instruments financers comunitaris destinats a aquests fins i amb altres fonts de finançament que puguin establir-se en el futur.

2. Són objectius del fons:

a) Promoure, a través dels incentius adequats, la inversió, gestió i ordenació forestal, en particular, l'ela-

boració de projectes d'ordenació de forests o de plans dasocràtics.

b) Donar suport a les accions de prevenció d'incendis forestals.

c) Instituir mecanismes financers destinats a fer viables els models de gestió per a una silvicultura sostenible.

d) Finançar accions específiques d'investigació aplicada, demostració i experimentació.

e) Valoritzar i promoure les funcions ecològiques, socials i culturals dels espais forestals i donar suport als serveis ambientals i de conservació de recursos naturals.

f) L'incentiu a l'agrupació de la propietat forestal per al desenvolupament d'explotacions forestals conjuntes, que afavoreixin la gestió forestal sostenible.

g) La promoció de l'ús i el suport a la producció i comercialització de productes forestals procedents de boscos certificats.

h) Dur a terme altres accions i crear altres instruments addicionals que contribueixin a la defensa i sostenibilitat dels espais forestals.

i) Altres objectius complementaris dels anteriors, vinculats a la gestió forestal sostenible, que es determinin per reglament.

3. La gestió de les subvencions que s'atorguin amb càrrec al fons correspon a les comunitats autònomes.

4. Pel Reial decret s'ha de regular el funcionament del Fons per al patrimoni natural, que ha de garantir la participació de les comunitats autònomes.

Disposició addicional segona.

El Govern, en el marc del Pla de foment d'energies renovables, ha d'actualitzar les primes i incentius de les centrals de producció d'energia elèctrica en règim especial que utilitzin com a combustible biomassa forestal procedent d'operacions de prevenció d'incendis i plans de gestió forestal sostenible.

Les primes i incentius són els que estableix el Reial decret 436/2004, de 12 de març, pel qual s'estableix la metodologia per a l'actualització i sistematització del règim jurídic i econòmic de l'activitat de producció d'energia elèctrica en règim especial.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

Queden derogats els apartats 1.a) i 2.h) de l'article 7 i l'apartat 2 de l'article 21 de la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Disposició final primera. Modificació de la Llei 50/1981, de 30 de desembre, reguladora de l'Estatut orgànic del ministeri fiscal.

La Llei 50/1981, de 30 de desembre, reguladora de l'Estatut orgànic del ministeri fiscal, es modifica en els termes següents:

U. El paràgraf segon de l'article 18.1 queda redactat en els termes següents:

«En la Fiscalia de l'Audiència Nacional i en cada Fiscalia dels Tribunals Superiors de Justícia i de les Audiències Provincials hi ha d'haver una Secció de Menors a la qual s'han d'encomanar les funcions i facultats que al ministeri fiscal atribueix la Llei orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors. En les

Fiscalies dels Tribunals Superiors de Justícia i de les Audiències Provincials hi ha d'haver seccions contra la Violència sobre la Dona i seccions de Medi Ambient especialitzades en delictes relatius a l'ordenació del territori, la protecció del patrimoni històric, els recursos naturals i el medi ambient, la protecció de la flora, fauna i animals domèstics, i els incendis forestals. A aquestes seccions s'han d'adscriure fiscals que pertanyin a les seves respectives plantilles, i tenen preferència els que per raó de les anteriors funcions exercides, cursos impartits o superats o per qualsevol altra circumstància anàloga s'hagin especialitzat en la matèria. No obstant això, quan les necessitats del servei ho aconsellin també poden actuar en altres àmbits o matèries.»

Dos. S'hi afegeix un article 18 quinquies, amb la redacció següent:

«Article 18 quinquies.

1. El fiscal general de l'Estat, escoltat el Consell Fiscal, ha de nomenar, com a delegat, un fiscal contra els delictes relatius a l'ordenació del territori i la protecció del patrimoni històric, del medi ambient i incendis forestals, amb categoria de fiscal de sala, que ha d'exercir les funcions següents:

a) Practicar les diligències a què es refereix l'article 5 i intervenir, directament o a través d'instruccions impartides als delegats, en els processos penals d'especial transcendència apreciada pel fiscal general de l'Estat, referents a delictes relatius a l'ordenació del territori, la protecció del patrimoni històric, els recursos naturals i el medi ambient, la protecció de la flora, fauna i animals domèstics, i els incendis forestals.

b) Exercir l'acció pública en qualsevol tipus de procediments, directament o a través d'instruccions impartides als delegats, quan aquella estigui prevista en les diferents lleis i normes de caràcter mediambiental, exigint les responsabilitats que siguin procedents.

c) Supervisar i coordinar l'actuació de les seccions especialitzades de medi ambient i recollir els informes oportuns, dirigint per delegació del fiscal general de l'Estat la xarxa de fiscals de medi ambient.

d) Coordinar les fiscalies en matèria de medi ambient unificant els criteris d'actuació, per a la qual cosa pot proposar al fiscal general l'emissió de les corresponents instruccions i, quan escaigui, reunir els fiscals integrants de les seccions especialitzades.

e) Elaborar anualment i presentar al fiscal general de l'Estat un informe sobre els procediments seguits i les actuacions practicades pel ministeri fiscal en matèria de medi ambient, que s'ha d'incorporar a la memòria anual presentada pel fiscal general de l'Estat.

2. Per a la seva adequada actuació se li ha d'adscriure una unitat del Servei de Protecció de la Natura de la Guàrdia Civil, així com, si s'escau, els efectius necessaris de la resta de les forces i cossos de seguretat que tinguin competències mediambientals, de conformitat amb la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de

seguretat. També s'hi poden adscriure els professionals i experts tècnics que siguin necessaris per auxiliar-lo de manera permanent o ocasional. La Fiscalia pot recollir l'auxili dels agents forestals o ambientals de les administracions públiques corresponents, dins de les funcions que aquests col·lectius tenen legalment encomanades.»

Disposició final segona. *Habilitació competencial.*

1. Aquesta Llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.23a de la Constitució i, per tant, té caràcter bàsic, sense perjudici del que disposen els apartats següents.

2. Tenen caràcter bàsic, pel fet de dictar-se a l'empara de l'article 149.1.18a de la Constitució, els apartats onze, tretze i vint-i-sis de l'article únic, que modifiquen els articles 18.4, 21.7 i 47.3 de la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

3. L'apartat quinze de l'article únic, que modifica l'article 25.1.b) de la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests, es dicta a l'empara de l'article 149.1.8a de la Constitució, sense perjudici de la conservació, modificació i desenvolupament per les comunitats autònomes dels drets civils, forals o especials, allà on n'hi hagi.

4. La disposició addicional primera es dicta a l'empara de l'article 149.1.14a de la Constitució.

5. La disposició final primera es dicta a l'empara de l'article 149.1.5a de la Constitució.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

La present Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i la facin complir.

Madrid, 28 d'abril de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

MINISTERI D'AGRICULTURA, PESCA I ALIMENTACIÓ

7683

REIAL DECRET 520/2006, de 28 d'abril, pel qual es regulen les entitats que prestin servei d'assessorament a les explotacions agràries i la concessió d'ajudes a la seva creació, adaptació i utilització. («BOE» 102, de 29-4-2006.)

L'activitat agrària ha d'adoptar noves formes i tècniques de treball que li permetin ser respectuosa amb el

medi ambient, la salut pública, la sanitat animal i vegetal i el benestar dels animals.

Per facilitar que els agricultors i ramaders puguin fer aquest canvi amb les degudes garanties d'èxit, és convenient que disposin del suport tècnic necessari.

En conseqüència, el Reglament (CE) núm. 1782/2003 del Consell, de 29 de setembre, pel qual s'estableixen disposicions comunes aplicables als règims d'ajuda directa en el marc de la política agrícola comuna i s'instauraen determinats règims d'ajuda als agricultors, i pel qual es modifiquen els reglaments (CEE) núm. 2019/93, (CE) núm. 1452/2001, (CE) núm. 1453/2001, (CE) núm. 1454/2001, (CE) núm. 1868/94, (CE) núm. 1251/1999, (CE) núm. 1254/1999, (CE) núm. 1673/2000, (CEE) núm. 2358/71 i (CE) núm. 2529/2001, disposa que abans de l'1 de gener de 2007 els estats membres han d'instaurar un sistema per assessorar els agricultors sobre la gestió de terres i explotacions.

El Reglament (CE) núm. 817/2004 de la Comissió, de 29 d'abril, pel qual s'estableixen disposicions d'aplicació del Reglament (CE) núm. 1257/1999 del Consell, de 17 de maig, sobre l'ajuda al desenvolupament rural a càrrec del Fons Europeu d'Orientació i Garantia Agrícola (FEOGA), deixa a criteri dels estats membres el procediment de selecció dels agents que han de prestar aquest servei d'assessorament.

El Reglament (CE) núm. 1257/1999 del Consell, de 17 de maig, sobre l'ajuda al desenvolupament rural a càrrec del Fons Europeu d'Orientació i Garantia Agrícola (FEOGA) i pel qual es modifiquen i es deroguen determinats reglaments, en la modificació introduïda pel Reglament (CE) núm. 1783/2003 del Consell, de 29 de setembre, considera que els sistemes d'assessorament agrícola que preveu aquest Reglament han de definir i proposar millores de la situació actual pel que respecta a les normes reglamentàries en els àmbits del medi ambient, la salut pública, la sanitat animal, la sanitat vegetal i el benestar animal, i disposa, per facilitar l'accés a aquests serveis, ajudes als agricultors per fer front als costos resultants del recurs a aquests i preveu una ajuda incrementada en el cas de primera instal·lació per a agricultors joves, així com ajudes per a la creació d'aquests serveis d'assessorament.

Tenint en compte que alguns dels requisits legals de gestió establerts i les bones condicions agràries i mediambientals tenen vigència des de l'1 de gener de l'any 2005, s'estima convenient posar en marxa, com més aviat, el sistema d'assessorament a les explotacions.

En l'elaboració d'aquest Reial decret s'han consultat les comunitats autònomes i les entitats representatives dels sectors afectats.

En virtut d'això, a proposta de la ministra d'Agricultura, Pesca i Alimentació, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 28 d'abril de 2006,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte.*

1. Aquest Reial decret té per objecte regular, als efectes del que disposa el capítol 3 del títol II del Reglament (CE) núm. 1782/2003 del Consell, de 29 de setembre, l'establiment i les condicions que han de complir els serveis d'assessorament a les explotacions agràries, d'ara endavant serveis d'assessorament, així com el reconeixement de les entitats privades que prestin aquests serveis d'assessorament.